

անոր վրայ, եւ առաջուց հաշիւ չընէ անոր գեղը, միսիթարանքն ու վերջի ապաւէնը: Բաղդին թէ յաջողութեանցը եւ թէ ձախորդութեանցը մէջ՝ միտքը կբերէ նորա անհաստատութիւնը. յաջողութեանցը մէջ վախով՝ ձախորդութեանցը մէջ յուսով՝ իւր չափը ամենեւին չկորսընցընէր: Նորա ոչ տրամիլը շուտով է, ոչ ուրախանալը. կմրտածէ թէ ո՞ր գիտէ տրամութեան ետեւէն ինչ կուգայ, ուրախութեան ետեւէն ինչ:...

Ի՞նչ ալ պատահի, նա կթողու որ ամէն բան իւր ընթացքովը առաջ երթայ: Կամ

դիպուածով է կըսէ՝ այս բանս, կամ Աստուծոյ կամքովը. եթէ առաջինն է, ես ինչ խելքով կընամ՝ մեղադրել կոյր պատճառի մը. իսկ եթէ երկրորդը, ես ինչպէս կընամ՝ Աստուծոյ անհուն իմաստութեանը խառնուիլ: . . . Մէկը չկայ որ մեր Առաքինիէն աւելի հաստատ կերպով համոզուած լինի թէ աստուածային նախախնամութիւն մը կայ՝ ամէն բան կառավարող, եւ թէ իմաստութիւնն ու բարութիւնը անոր առաջին ստորագելիքներն են:

(Աւարտն յառաջիկայս.)

ԼՈՐՏ ՔԱՌԻԼԻ

Լորտ Քառուլի Անգղիոյ այժմու երեւելի անձինքներէն մէկն է, որ Եւրոպիոյ գրեթէ ամէն գլխաւոր դահլիճներուն մէջ ներկայացուցած է իւր կառավարութիւնը, եւ Փարիզու դաշնագրութեանը մէջ՝ երեւելի մաս մը ունեցած է 1856-ին. ուստի թէ անուամբը, թէ աստիճանաւը եւ թէ անձնական արդեամբքը՝ հասարակաց կարծեաց առջեւ մեծ համարում ունի:

Լորտ Քառուլի ծնած է իլոնտոն, 1804-ին. իւր հայրն ու հօրեղբայրը անուանի անձինք էին. առաջինը՝ Անգղիոյ երեւելի քաղաքագէտներէն մէկն էր, իսկ երկրորդը՝ Անգղիոյ առաջին սպարապետը՝ Ուէլլինկթըն: Ուստի բնական կերպով քաղաքական գործերու հրաւիրուած էր Լորտ Քառուլի, իւր աղայութեան ժամանակէն: Վեննայի դեսպանատան անդամութենէ սկսաւ, ու անցաւ ապա Հոլանտա, անկէջ Շթուլկարտ, եւ 1838-ին Կոստանդնուպօլիս:

1848-ին զրկուեցաւ Զուիցերի իբրեւ լիազօր պաշտօնեայ, եւ Ֆրանքֆորթի սահմանադրական ժողովոյն փափուկ խնդիրներուն

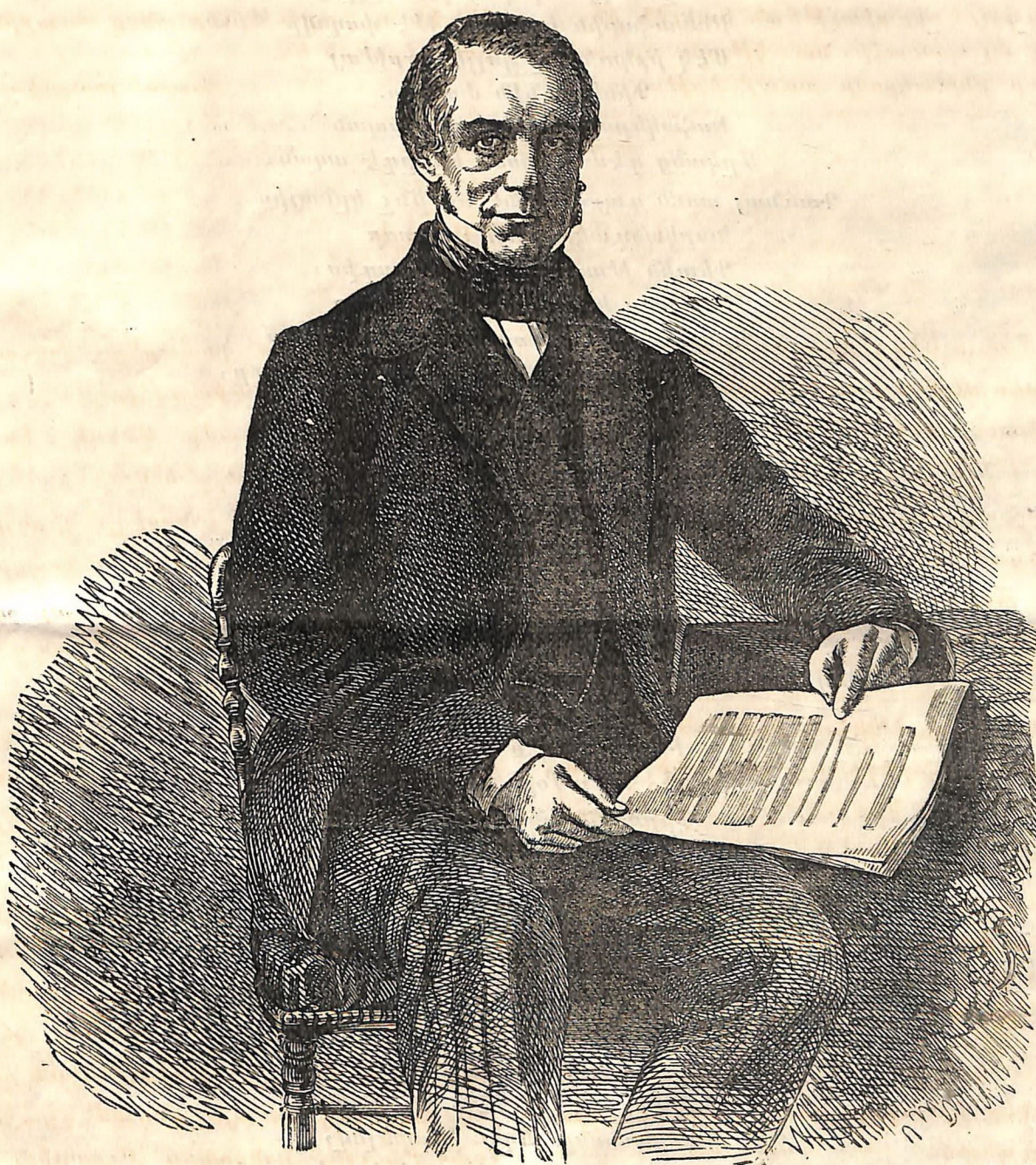
մէջ ցուցուց իւր կատարեալ խոհականութիւնն ու քաղաքագիտութիւնը:

Այս յաջողութեամբ՝ Անգղիոյ կառավարութեան առջեւ մեծ անուն ունեցաւ. 1852-ին զրկուեցաւ դեսպան իփարիդ, սիրելի եղաւ Նափոլէոն կայսեր, Անգղիոյ եւ Գաղղիոյ մէջ եղած նիզակակցութեանը ինքն ալ շատ աշխատեցաւ, եւ անոր յաջողութեան գլխաւոր գործիքներէն մէկը զինքը կընամբ համարել:

Արեւելեան պատերազմէն վերջը Փարիզու ժողովոյն մէջ (1856) Լորտ Քլարէնտոնի հետ ներկայացուց յԱնգղիա: Ասով աւելի եւս փառաւորեցաւ, եւ ոչ միայն հաստատուեցաւ իւր մեծ պաշտօնին մէջ, այլ եւ կոմսի տիտղոսն ընդունեցաւ իթագուհւոյն Անգղիոյ:

Աւստրիական պատերազմը չսկըսած՝ ինքը զրկուեցաւ իվեննա, որ համոզէ զկայսրը՝ Գաղղիոյ ու Իտալիոյ խնդիրներուն զիջանելու: Բայց թէ որ այն անգամ չյաջողեցաւ Լորտ Քառուլի, յանցանքը՝ Աւստրիոյ կառավարութեանն էր, որ իւր սխալմունքը յետոյ ճանչցաւ ծանր տուգանօք՝ զոր չկրցաւ նախատեսանել:

Լորտ Բանուկի.